6.2. Mecusilikte İnanç, Ritüeller, Semboller ve Kutsal Mekânlar

Mecusilikte İnançlar

Tanrı*:* Mecusiliğin kurucusu Zerdüşt, Tanrı'yı *Ahura Mazda* olarak tanımlayıp onu en yüce, her şeye gücü yeten şeklinde ifade etmiştir. Böylece Zerdüşt'ün, tek Tanrı inancını dile getirdiği söylenebilir. Onun ölümünden sonra İran'ın kadim dinî geleneklerinin etkisiyle Mecusiliğin içine düalist (ikili) tanrı anlayışının girmeye ve Sasaniler Dönemi'nde de bu inancın yerleşmeye başladığı görülmektedir.

NOT EDELİM

İslamiyet'in doğduğu dönemde Mecusilik, başta İran olmak üzere Arap Yarımadası'nın değişik bölgelerinde yaşamaktaydı. Hz. Ömer Dönemi'nden itibaren İran'ın fethedilmesi sonucunda Mecusilerin önemli bir kısmı Müslüman olmuş ve Mecusilik gerileme sürecine girmiştir.

Böylece bir tarafta iyilik tanrısı *Ahura Mazda* (Hürmüz), diğer tarafta da kötülük tanrısı *Angra Mainyu* (*Ehrimen*) şeklinde düalist bir tanrı anlayışı ortaya çıkmıştır.[22]

TARTIŞALIM

Mecusilikteki bakireden doğacağına inanılan Saoşyant inancı ile Yahudilik ve Hristiyanlıktaki Mesih düşüncesi arasında bir bağlantı var mıdır? Tartışınız.

Saoşyant: Mecusilikte zamanın sonuna doğru geleceği beklenilen kurtarıcıdır. Zerdüşt'ün soyundan olan ve bakireden doğacağına inanılan Saoşyant ile yeryüzünde iyilik tekrar hâkim olacaktır.

Kutsal Kitap: Mecusilerin kutsal kitabına *Avesta* denilmektedir. Avesta'nın içinde Zerdüşt'e ait olduğu düşünülen bölüme de *Gathalar* ismi verilmektedir. Ayrıca Sasaniler Dönemi'nde din adamları tarafından Avesta'ya yorum (tefsir) olarak yazılıp derlenen metinlere de *Zend-Avesta* ismi verilmektedir.[23]

Ölüm ve Ölüm Sonrası: Bir kişi öldüğünde onun cesedi mutlak anlamda kirli sayılır. Bu cesedin hava, su, ateş ve toprağı kirletmemesi için ölü yakılmaz, gömülmez, suya atılmaz. Bunun yerine yerleşim yerinden oldukça uzakta bulunan yüksek bir tepede inşa edilmiş Dahme veya Sessizlik Kulesi denilen yere konulur. Cesetler burada parçalanarak akbaba ve benzeri yırtıcı hayvanlar tarafından yenilerek yok edilir. Kalan kemikler de Dahme'nin içindeki bölümlere konulur.

Görsel 4.58-59: Dahme veya Sessizlik Kulesi, Yezd, İran

Ölüm sonrası kişinin ruhu, ilahi âleme doğru yükselir. Burada sorguya çekilir. Dünyadayken yaptığı amelleri bir terazide tartılır. Şayet iyilikleri ağır basarsa Cinvat denilen köprüden rahatlıkla geçip cennete gireceğine kötülükleri ağır basarsa köprüden geçemeyip cehenneme düşeceğine inanılır.

Ateş: Mecusilikte en merkezî inançlardan biri de ateştir. Mecusilikte ateş, Ahura Mazda'nın sembolü olarak görülür. Kutsal ateş (Ataş Bahram) aracılığıyla Mecusiler, Ahura Mazda'ya yakarır ve ondan yardım isterler. Bundan dolayı mabedlerine de *ateşgede* denilmektedir. Kutsal ateşin olmadığı yerlerde güneşe dönerek ritüeller gerçekleştirilir. Zira güneş, Ahura Mazda'nın sembolü ve ateşin kaynağı olarak kabul edilir.

22 Mehmet Alıcı, "Mecusilik", Dinler Tarihi El Kitab, s. 252-258.
23 Ekrem Sarıkçıoğlu, Başlangıçtan Günümüze Dinler Tarihi, s. 125.

Kutsal ateşe küfretmek, tükürmek ve söndürmek en büyük günahlardandır. Bu nedenle rahipler, kutsal ateşin etrafında ritüelleri yerine getirirken ağızlarını peçeyle kapatırlar. Böylece kutsal kitaptan pasajlar veya ilahi okurken ağızlarından çıkabilecek tükürük parçacıklarının kutsal ateşe gitmesine engel olurlar.[24]

Mecusilikte Ritüeller

Görsel 4.60: Zerdüştlere ait eskiden kalma bir ateşgah

Mecusiler günde beş vakit ayin yaparlar. Bunlar, güneş doğarken, güneş tam tepedeyken, öğleden sonra, güneş batarken ve gece vakti. Bu ayinler, Ahura Mazda'yı sembolize eden kutsal ateşe veya bu ateşin olmadığı yerlerde de güneşe dönerek yapılır.[25]

Ayin öncesinde abdeste benzer şekilde yüz, eller ve ayakların yıkanması gerekir. Ardından ergenlik yaşı olarak kabul edilen on beş yaşından sonra tüm herkesin taktığı *kutsi/ kusti* isimli kuşak bağlanır.

YORUMLAYALIM

İslamiyet'te, güneş tam doğarken, tam tepedeyken ve tam batarken ibadet edilmesinin kerih görülmesinde Mecusiliğe benzememe (teşebbüh) kaygısı yatıyor olabilir mi? Yorumlayınız.

Görsel 4.61: Kutsi/ Kusti isimli kuşak

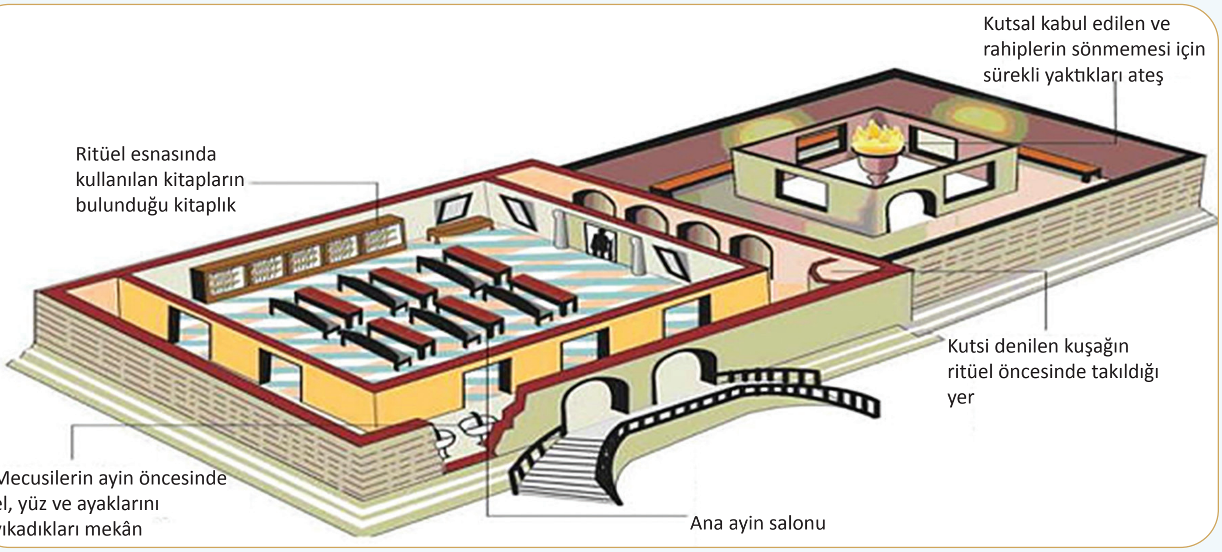

Görsel 4.62: Bir Mecusi Tapınağının Planı

24 Şinasi Gündüz, Yaşayan Dünya Dinleri, s. 518-519; Mehmet Alıcı, "Mecusilik", Dinler Tarihi El Kitabı, s. 259.
25 Şinasi Gündüz, Yaşayan Dünya Dinleri, s. 519-520; Mehmet Alıcı, "Mecusilik", Dinler Tarihi El Kitabı, s. 261-265.

Bayramlar: Mecusilikte yedi büyük bayram bulunmaktadır. Bunların içinde en önemlisi, No Ruz (Nevruz/ Yeni Yıl) adı verilen bayramdır. 21 Mart'ta tabiatın dirilmesi anısına kutlanılır ve bu "Yeni Yıl" olarak kabul edilir.

Diğer altı bayram ise kış, yaz ve bunların dönüşümüyle ilgili olmak üzere Gahambar şeklinde isimlendirilir. Bu bayramlarda zengin fakir bir araya gelir, herkes birbirine ikramda bulunur ve küsler barıştırılmaya çalışılır.

Rahiplik Teşkilatı: Günümüz Mecusiliğinde üç temel rahip sınıfı bulunmaktadır. Bunlar Dastur, Mobed ve Ervad şeklinde isimlendirilir. Dastur, en üst rahiplik sınıfına denir. Bunlar her türlü ayini icra ettirir. Bir anlamda otorite olarak kabul edilir. Mobedler, Dastur'un altında bir hiyerarşiye sahip olan rahiplere verilen isimdir. Ervad veya Herbad ise Dastur ve Mobed'in yardımcılarına denir. Bunların görevi, ayin esnasında onlara yardım etmektir.

Mecusilik'te Semboller

Görsel 4.63

Faravahar: Yandaki kanatların üç katlı olması Mecusi ahlak prensipleri olan iyi düşünce, iyi söz ve iyi ameli temsil eder. Vücudun altında bulunan üç katman tüy ise kötü düşünce, kötü söz ve kötü ameli temsil eder. Vücuttaki halka, ruhun ölümsüzlüğünü; yukarıya doğru kalkan el iyiliğe yönelmeyi; diğer eldeki halka da Mecusiliğe sadık kalmayı gösteren bir yüzük olarak yorumlanır.

Mecusilikte Kutsal Mekânlar

Günümüzde özellikle İran, Mecusi geleneğin kadim izlerinin bulunduğu yerdir. Bunun yanında Hindistan'a göç etmiş ve *Parsi* denilen Mecusiler de vardır. Zira Hindistan, önemli sayıda Mecusi'ye ev sahipliği yapmaktadır.